نفی اصالت در هنر معاصر

شکیلا کریمی[۱*]

۱. دانشجوی دکتری هنرهای تجسمی، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشکدگان هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۶/۲۶، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۸/۰۸)

چکیده

هنر در طول تاریخ دست‌خوش دگرگونی‌ها و فرازونشیب‌های قابل توجهی شده‌است و هنرمندان پیوسته در تلاش برای جابه‌جایی مرزها و فاصله گرفتن از هنجارهای سنتی بوده‌اند تا امکان بروز ویژگی‌های فردی‌شان محقق گردد. مفهوم اصالت در هنر در طول زمان تکامل یافته و منعکس‌کننده تغییرات اجتماعی، تغییر ادراکات و تمایلات هنرمند برای بیان فردیت خود و به چالش کشیدن قراردادهای هنری است. هدف این مقاله بررسی معنای اصالت و چگونگی تغییر مفهوم آن در عصر تکنولوژی و دلایل نفی اصالت در هنر معاصر است. سؤال پژوهش بدین شرح است که چه عواملی بر نفی اصالت در دوران معاصر تأثیر گذاشته است؟ این پژوهش از نوع کیفی با روش تحقیق توصیفی-تحلیلی است که با استفاده از داده‌های کتابخانه‌ای و الکترونیکی انجام شده‌است. نتیجهٔ پژوهش بدین شرح است که نفی اصالت در هنر معاصر موضوع پیچیده‌ای است که تحت تأثیر طیفی از عوامل گوناگون قرار دارد. کالایی شدن هنر، تسلط برخی جنبش‌های هنری، تأثیر رسانه‌های اجتماعی، هوش مصنوعی، جهانی‌شدن هنر، گسترش نمایشگاه‌های هنری و دوسالانه‌ها و تجاری‌سازی هنر، رواج سرقت هنری، کمبود بودجه و حمایت از هنرمندان و استمرار حضور عده‌ای خاص از هنرمندانپ در عرصهٔ شهرت از جمله عواملی است که منجر به نفی اصالت در هنر معاصر شده‌است.

واژه‌های کلیدی

اصالت، نفی اصالت، هنر معاصر، فضای مجازی، عصر تکنولوژی.

*نویسندهٔ مسوول، ایمیل: venuskarimi2@gmail.com ، تلفن: ۰۹۱۲۴۹۵۸۶۰۳.

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

مقدمه

هنر همواره شیوهٔ بیان انسان‌ها بوده و خلاقیت، تخیل و توانایی‌های هنری او را به نمایش گذاشته‌است. هر نقاشی، مجسمه یا عکسی به‌اندازه خالق آن منحصربه‌فرد است و ایده‌ها و احساسات آفرینندهٔ خود را به معرض نمایش می‌گذارد و اصالت یکی از معیارهای اصلی است که زیربنای کیفیت هنر را تشکیل می‌دهد و نشانهٔ عدم تقلید یا تکرار آن است. هنر معاصر بنا به ماهیت خود می‌تواند راه‌گشا، تفکربرانگیز و بدیع باشد و راه را برای اشکال جدید بیان هموار کند. با این‌حال، عوامل فرهنگی و پیشرفت تکنولوژی دنیای معاصر سبب شده اصالت در هنر تحت‌الشعاع قرار گیرد. این مقاله به بررسی دلایل نفی اصالت در هنر معاصر و معنای آن بر دنیای هنر می‌پردازد. در جهان معاصر هنر با پدیده‌های نوین اجتماعی، اقتصادی و تکنولوژی مواجه است که می‌تواند در ماهیت آن تاثیرگذار باشد. اکنون با توسعهٔ اقتصاد هنری، اثر به‌جای بیان خلاقیت و اصالت به کالایی برای خریدوفروش تبدیل شده‌است. بازار هنر به‌طور فزاینده‌ای بر روی قیمت نهایی متمرکز شده و گالری‌ها و دلال‌ها به دنبال هنرمندانی هستند که بتوانند آثاری تولید کنند که فروش آن آسان باشد. از جمله دیگر پدیده‌های نوظهور جهان معاصر، رسانه‌های اجتماعی است. این رسانه‌ها به هنرمندان دسترسی بی‌سابقه‌ای به مخاطبان جهانی داده‌اند، اگرچه خود فشاری را برای انطباق با استانداردهای زیبایی‌شناختی فضای مجازی ایجاد کرده‌اند. هنرمندان در حال حاضر بیشتر احتمال دارد آثاری را بسازند که به‌جای این‌که واقعاً اصیل باشند، قابلیت لایک گرفتن داشته باشند. این امر می‌تواند نوعی همگن‌سازی را به‌وجود آورد؛ زیرا هنرمندان آثاری خلق می‌کنند که برای محبوبیت در رسانه‌های اجتماعی طراحی شده‌است. هم‌چنین با توسعه نهادهای هنری از جمله گالری‌ها، موزه‌ها و مجموعه‌داران و قدرت قضاوت‌شان در خصوص ارزش هنری آثار و میل‌شان به برخی از سبک‌های پرفروش‌تر می‌تواند منجر به شاخص شدن سبک‌های خاص مورد پسند این نهادها شود. برخی جنبش‌ها، مانند هنر مفهومی و مینی‌مالیسم، به‌طور باورنکردنی در هنر معاصر تأثیرگذار بوده‌اند و این به وضعیتی منجر شده که بسیاری از هنرمندان احساس می‌کنند به‌جای کاوش در ایده‌های جدید، مجبور به تولید اثری متناسب با این چارچوب‌ها هستند. جهانی‌شدن هنر معاصر نیز شرایطی را ایجاد کرده که هنرمندان از سراسر جهان در حال خلق آثاری هستند که گاهی شبیه به نظر می‌رسد. این تا حدی ممکن است به این دلیل باشد که هنرمندان اغلب در مؤسسات مشابهی آموزش می‌بینند و در معرض تأثیرات یکسانی قرار می‌گیرند. در نتیجه، آثار آن‌ها اغلب زیبایی‌شناسی مشابهی دارند که منجر به احساس هم‌گنی در هنر معاصر می‌شود. گسترش نمایشگاه‌های هنری و دوسالانه‌ها نیز به این امر کمک می‌کند. آن‌ها معمولاً بر ترویج آثار هنرمندان شناخته‌شده متمرکز هستند. این سبب می‌شود که هنرمندان متمرکز بر خلق اثری متناسب با مضامین این رویدادها باشند. هم‌چنین سرقت هنری به‌طور فزاینده‌ای در هنر معاصر رایج شده، به‌طوری‌که هنرمندان از آثار دیگران کپی می‌کنند و آن را به‌عنوان اثر خود به نمایش می‌گذارند. کمبود بودجه و حمایت نیز بر هنر امروز تاثیرگذار است. هنرمندان نوظهور اغلب برای تأمین بودجه و حمایت تلاش می‌کنند تا آثاری خلق کنند که به‌جای کشف ایده‌های جدید و جابه‌جایی مرزها، برای فروش طراحی شده‌است. هنرمند مشهور نیز اکنون بیشتر در حال خلق آثاری هستند که برای ارتقای نام تجاری و ارتقای جایگاه‌شان طراحی شده‌است، نه ایده‌های جدید. هم‌چنین از جمله پدیده‌های مورد پژوهش، ظهور هوش مصنوعی است که در سال‌های اخیر و تولیدات پیچیده هنر آن سبب شده که بسیاری از هنرمندان احساس کنند آثارشان سطحی و فاقد کیفیت است و توانایی رقابت با آن را ندارند.

روش پژوهش

این پژوهش از نوع کیفی و روش تحقیق توصیفی – تحلیلی است و داده‌ها از منابع کتابخانه‌ای و الکترونیکی گردآوری شده‌است. در این مقاله برای ترسیم مفهوم اصالت‌گرایی در آثار هنرهای تجسمی ابتدا این کلمه تعریف شده و روند تغییر آن در طی زمان تا عصر تکنولوژی مورد بررسی قرار گرفته و پس از آن عواملی که در جهان معاصر آن را نفی می‌کنند، تحلیل شده‌است.

پیشینه پژوهش

در خصوص تحلیل عوامل نفی اصالت در هنر معاصر

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

تاکنون پژوهش جامعی به‌خصوص به زبان فارسی نوشته نشده‌است اگرچه در تعدادی از مقالات به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم تحلیل‌هایی در خصوص مفهوم اصالت‌گرایی و نفی آن در هنر دنیای معاصر صورت گرفته‌است که در ادامه به شرح آن‌ها پرداخته می‌شود.

مقاله «جستاری در باب اصالت و از آن خودسازی در آفرینش آثار هنرهای تجسمی» نوشته مژده درخشانی در فصلنامه «پیکره» سال ۱۳۹۸ شماره هجدهم تحلیل می‌کند که در آثار هنری پست‌مدرن که بر اساس شیوه از آن خودسازی خلق شده‌اند تغییرات زیادی در شاخص‌های اصالت مطرح است که از جمله آن اهمیت کنش اجتماعی نسبت به اثر هنری است. در مقاله «کاربرد مؤلفه از آن خودسازی در تبلیغات تجاری» نوشته محبوبه طاهری منتشر شده در نشریه «مبانی نظری هنرهای تجسمی» در سال ۱۳۹۵ شماره یک، این تحلیل مطرح می‌شود که هنر تصویرپردازی تبلیغات تجاری مصداق کاملی از نمونه‌های ارجاع‌دهی است و از آن خودسازی در تبلیغات تجاری در تطبیق با شیوه‌های بینامتنیت قرار دارد و اصالت ارجاع‌دهی، با شیوهٔ از آن خودسازی با مؤلفه‌های دنیای پست‌مدرن قابل پذیرش است. مقاله «اثر هنری به‌مثابه کالای هنری در مواجهه با امر تکنولوژی» نوشته اصغر کفشچیان‌مقدم، نادر شایگان‌فر و محمدرضا باقری لری که در نشریه «هنرهای زیبا» سال ۱۳۹۷ شماره چهار منتشر شده، در جهت تبیین مساله نفوذ تکنولوژی در هنر و کالایی‌شدن آن بحث می‌کند و نتیجه می‌گیرد که بازتولید اثر هنری در حال حاضر در جامعه‌ای رخ می‌دهد که تکنولوژی و نظام سرمایه‌داری در آن فراگیر شده‌است. در چنین جامعه‌ای همه چیز برای مصرف صورت می‌گیرد و در نتیجه هنرمند به‌عنوان یک تولیدکننده کالای هنری با تکثیر و انبوه‌سازی قالب هنری را تغییر داده‌است.

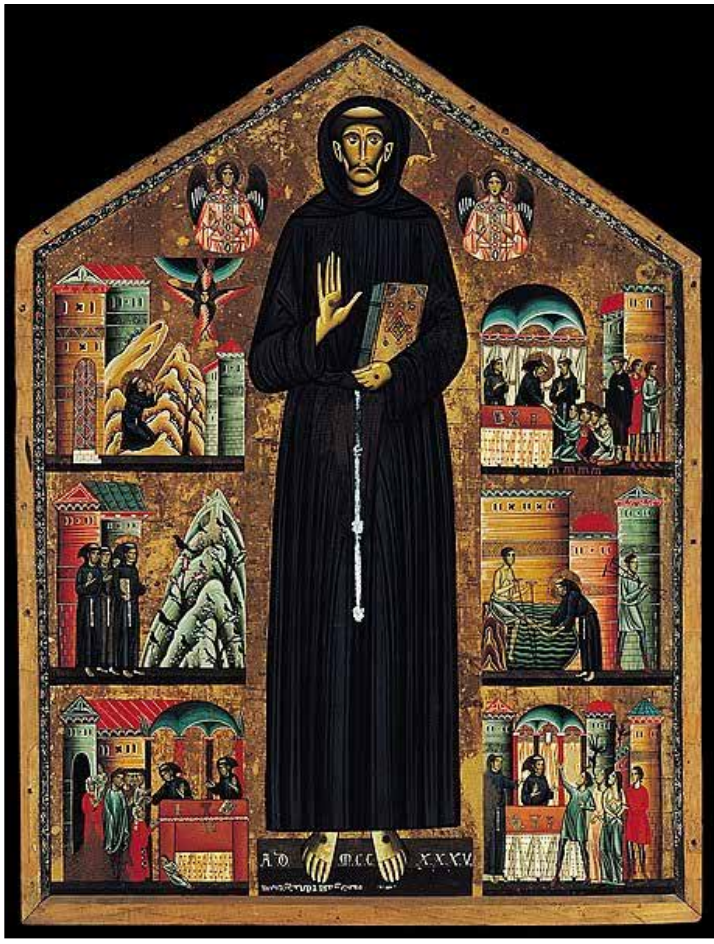
مقاله Federica Codignola در 'The art market, global economy and information transparency' چاپ شده در نشریه Symphonia سال ۲۰۰۳ شماره ۲ تحلیل می‌کند که لایک‌ها و کامنت‌های فضای مجازی تا حد زیادی تحت تأثیر تعاملات و حس سردرگمی و کنجکاوی مخاطبان است، نه صرفاً خود هنر.

مقاله 'Art in age of social media interaction behavior analysis of Instagram art accounts' نوشته Jian Kang Xin Kang, Wenyin Chen, چاپ شده در نشریه Informatics سال ۲۰۱۹ شماره شش شرح می‌دهد که جهانی شدن بازار هنر سبب افزایش عرضه و تقاضا شده و این سبب پراکندگی و تنوع زیاد آثار هنری شده‌است. از آن‌جا که مفهوم اصالت‌گرایی در جهان معاصر و بالاخص با توجه به تغییراتی که تکنولوژی بر روی آن اعمال کرده، تاکنون مورد پژوهش قرار نگرفته‌است. این پژوهش می‌کوشد تا این مساله را مورد هدف قرار دهد. در مقاله 'CREATIVITY AND ORIGINALITY IN ART' با نویسندگی Paul Crowther منتشر شده در نشر The British Journal of Aesthetics سال ۱۹۹۱ شماره ۳۱ استدلال می‌شود که پیوندهای مفهومی میان خلاقیت، اصالت و برتری در هنر وجود دارد و راه برتری هنری، اصالت است. Peg Zeglinو Brand Weiser در مقاله The Role of Luck in Originality and Creativity چاپ شده در نشریه Journal of Aesthetics and Art Criticism سال ۲۰۱۵ شماره ۷۳ تحلیل می‌کند فروشندگان توجه خود را به اصالت جلب می‌کنند تا ارزش اقتصادی را افزایش دهند و هنرمندان بر ارزش زیبایی‌شناختی یک اثر مبتنی بر آزادی بیان به قصد آزمایش تکنیک‌های جدید تأکید می‌کنند. در دنیای فلسفه و تا حدودی روان‌شناسی، اصالت به‌طور گمراه‌کننده‌ای با مفاهیم خلاقیت و نبوغ گره خورده‌است و از این طریق یک سوگیری فرهنگی را تکرار می‌کند که هنرمند را به فرآیندهای ذهنی خاصی مرتبط می‌کند که غیرضروری انحصاری‌هستند.

اصالت

کاوش نظری اصالت هنر عمدتاً در قلمرو زیبایی‌شناسی انجام شده‌است. در این قلمرو، اصالت در کنار خلاقیت از ویژگی‌های اساسي هنر محسوب می‌شود (Insoo, 2014:1). از این‌رو، برای تبیین مفهم اصالت باید رویکردی فلسفی و معرفتی داشت. آن‌چه اصالت را به چنین اصطلاح پیچیده‌ای تبدیل می‌کند این است که هنرمندان، فیلسوفان و منتقدان هنری تعریف متفاوتی از آن دارند و تعریف استاندارد شده در بسیاری از فرهنگ

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

تصویر۱. بوناونتوره برلینگیری، قاب مذبح قدیس فرانسیس (URL1)

تصویر ۲. جوتو، افسانه سن فرانسیس در شهر آسیزی (URL2)

لغت‌ها فاقد برخی از تفاوت‌های ظریف مورد نیاز هنگام به‌کاربردن آن در آثار هنری است (Fairman & Michlig, 2022 : 2). به‌طور مثال واژهٔ اصالت در فرهنگ فارسی معین با نژاد بودن، نجابت، شرافت و اصیل بودن معنا شده (معین، ۱۳۷۱: ۲۹۰). با افزایش تقاضا برای آثار هنری اصیل این تعریف تغییر کرده‌است. اصطلاحات «اصلی» یا «اصالت» معمولاً با کلماتی مانند جدید، فردی، معتبر مترادف است(Fairman & Michlig, 2022 : 2). در کتاب دانشنامه زیبایی‌شناسی آمده‌است: «اثر اصیل اثری است که نامتعارف یا بدیع باشد یا بتواند افق‌های نو بگشاید» (لوپس و گات، ۱۳۸۵: ۲۹۲).

روزالیند کراوس[1]، منتقد هنری نیز معتقد است که اصالت در شیوه‌های هنری ریشه در تکرار ندارد، و جوامع آوانگاردی که در دوران مدرنیسم پدید آمدند، مجذوب تصور همین اصالت شدند. فریادی برای ساختن چیزهای جدید، رد سنت و نقطه مبدأ. این یک «تولد» است بدون این‌که چیزی پیش از آن اتفاق بیفتد. به عقیده او، اگر اثر هنری‌ای به چیزی که قبلاً بوده مربوط شود یا ایده‌های آن بر اساس ایده‌های قبلی باشد، اصیل نیست» (Krauss, 1986 : 6).

تاریخچهٔ اصالت در هنر

هنر در طول تاریخ دست‌خوش دگرگونی‌های قابل توجهی شده‌است و هنرمندان پیوسته در تلاش برای جابه‌جایی مرزها و فاصله گرفتن از هنجارهای سنتی بوده‌اند. مفهوم اصالت در هنر در طول زمان تکامل یافته و منعکس‌کنندهٔ تغییرات اجتماعی، تغییر ادراکات و تمایلات هنرمند برای بیان فردیت خود و به چالش کشیدن قراردادهای هنری است. برای فهم بیشتر زمینه‌ای که ما را به دنیای

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

تصویر ۳. **لئوناردو داوینچی**، مونالیزا (URL3).

هنر معاصر سوق داده‌است و درک بهتر نگرش نسبت به‌اصطلاح اصالت، مهم است که به چند صدسال قبل برگردیم (Fairman & Michlig, 2022 : 8).

در پیش از دوران رنسانس[۲] و همین‌طور اوایل این دوره هدف کلی اثر هنری، عبادی بود و تأکید محدودی بر بیان شخصی یا اصالت داشت، زیرا هنرمندان به سنت‌های شمایل‌نگارانه پای‌بند بودند. به‌طور مثال «قاب مذبح قدیس فرانسیس» اثر بوناونتوره برلینگیری[۳] به تقلید از نسخه‌های خطی تذهیب شده بیزانسی ترسیم شده بود (گاردنر، ۱۳۹۳: ۳۹۵، تصویر ۱). با این وجود، استعداد هنری فردی حتی در این دوره شناسایی می‌شود. به‌عنوان مثال، نقاشی‌های دیواری جوتو[۴] در ایتالیا، سطح بیشتری از احساسات و فردیت انسانی را به نمایش گذاشت که وی را در مقام پدر تصویری غرب قرارداد (همان: ۳۶۲)؛ البته در محدوده بازنمایی مذهبی (تصویر ۲). با این‌حال، رنسانس پیشرفته بود که اصالت در هنر را به هویت جدیدی رساند.

عصر رنسانس یک تغییر اساسی در درک هنر را رقم زد. هنرمندانی مانند لئوناردو داوینچی[۵]، میکل‌آنژ[۶] و رافائل[۷] شروع به ادغام اومانیسم[۸] در آثار خود کردند، با تأکیدی تازه بر فرد، احساسات و دقت آناتومیک. مفهوم اصالت با تلاش هنرمندان برای به‌تصویر کشیدن دیدگاه‌های منحصربه‌فرد گسترش یافت. به بیان دیگر، استادان دورهٔ رنسانس پیشرفته حرفه‌های تازه‌ای آفریدند که حق بیان خاص خود، شخصیت محترمانه خود و ادعاهای خاص خود را برای تأیید شدن از سوی بزرگان داشت (همان: ۴۱۶). معرفی پرسپکتیو و تکنیک‌های طبیعت‌گرایانه امکان ترکیب‌بندی‌های پیش‌گامانه و تصاویر واقعی‌تر را فراهم کرد. به‌طور قابل توجهی، «مونالیزا» اثر لئوناردو داوینچی نمونه‌ای از انحراف از پرتره است و موضوعی مرموز را با ظرافتی بی‌سابقه به نمایش می‌گذارد (تصویر ۳).

تغییر در درک اصالت زمانی ایجاد شد که رمانتیسیسم[۹] به‌طور جدی ظاهر شد. رمانتیسیسم برای شروع به شناخت هنر به‌عنوان آفرینش فراتر از تقلید نگاه کرد. در این سبک «خود» به تنهایی منبع اصالت شد. مدرنیسم[۱۰] نیز مانند رمانتیسیسم قراردادهای از پیش‌موجود را تکرار نمی‌کند، بلکه به دنبال براندازی سلسله مراتب موجود بود (Insoo, 2014 : 1). عصر مدرن شاهد انحراف بنیادی از هنر تثبیت شده بود. هنجارهای قرون گذشته و ظهور جنبش‌هایی مانند امپرسیونیسم[۱۱]، کوبیسم[۱۲] و سوررئالیسم[۱۳] و... باعث گسترش اصالت شد. هنرمندانی مانند هنری ماتیس[۱۴] و پابلو پیکاسو[۱۵] بازنمایی‌های سنتی را به چالش کشیدند و از تکنیک‌های نوآورانه و موضوعات غیرمتعارف استقبال کردند. در واقع هنرمندان مدرن مانند دانشمندان با ابزار کارشان آزمایش می‌کردند و شکل‌های جدیدی کشف و ابداع می‌کردند (گاردنر، ۱۳۹۳: ۶۱۵). با شخصی‌تر شدن و درون‌نگرتر شدن هنر، مرزهای اصالت ادامه یافت و هنرمندان به دنبال خلق تجربیات منحصربه‌فرد برای بینندگان بودند. در هنر مدرن، مفهوم اصالت گسترش یافته و تا طیف وسیعی از رسانه‌ها، تکنیک‌ها و فلسفه‌های هنری را دربرمی‌گیرد تا بدین‌جا که دنیای هنر در عصر حاضر مفاهیمی مانند اینستالیشن[۱۶] را پذیرفت، جایی که ایده یا مفهوم اغلب بر مهارت فنی یا ظاهر ارجحیت دارد. هنرمندانی مانند مارسل دوشان[۱۷]، با «چشمه»[۱۸] بدنام

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

خود، با بازتعریف مفهوم سنتی هنر، راه‌های جدیدی را برای اصالت باز کردند. در دنیای امروز اما هم‌چنان چنگال آرمان‌های رمانتیک و مدرنیستی هنرمندان را به تولید آثار هنری بدیع ترغیب می‌کند. چیزی که این طرز تفکر سنتی در نظر نمی‌گیرد، تغییر اجتماعی شدید اینترنت و دیجیتالی شدن است. همان‌طور که کلمنت گرینبرگ[۱۹] می‌نویسد: «همه چیز لازماً باید وام گرفته شود و از چیزی استفاده کنید که قبلاً معروف و مورد استفاده بوده». هنرمند الین استورتوانت[۲۰] در دهه ۶۰ به دنبال این بود که بفهمد چرا بشریت به سمت کپی کشیده شده‌است. فلسفهٔ او این بود که «اصالت بیش از حد محدودکننده است» (Pobric, 2014 : 4).

ماهیت هنر پست‌مدرن[۲۱] ارجاع به عناصری است که پیش از این موجود بوده‌اند. اصالت در هنر دوران پسامدرن، نتیجه دیدگاه جهان هنر به اثر است. پس مفهوم یگانگی عینی به‌عنوان شاخصهٔ ارزیابی اصالت برای این آثار جایگاهی ندارد (درخشانی، ۱۳۹۸: ۹۵).

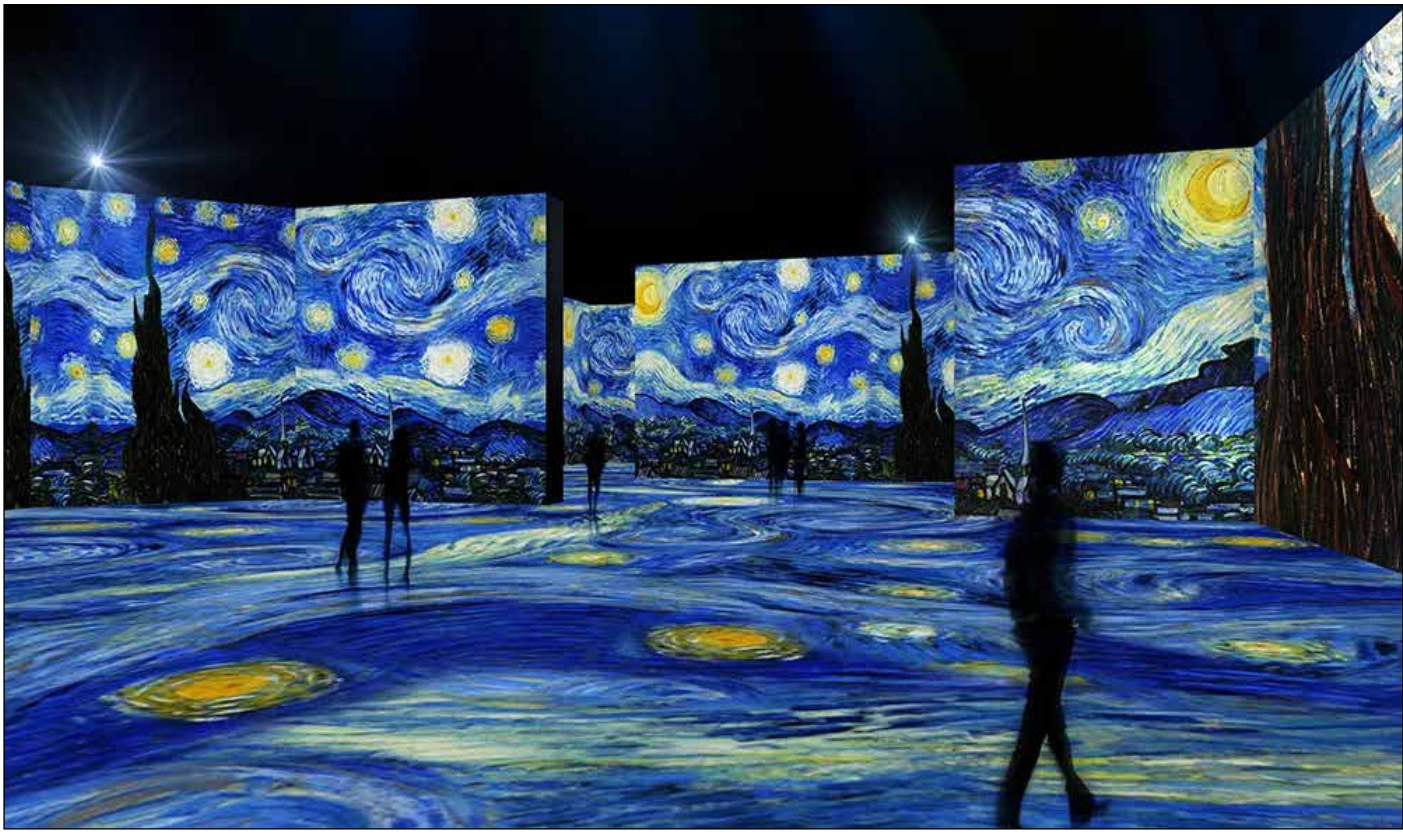
در دنیای امروز ساختار خود هنر نیز تمایل دارد با تکرار آغاز شود. هنگامی که برای اولین بار شروع به کار هنری می‌کنید، ضروری است که از منبع دانش استادان پیشین و تصاویر آنلاین در دسترس استفاده کرده و کپی‌برداری کنید. در دنیای معاصر اصالت و تکرار هر دو به طرز پیچیده‌ای با هم تنیده شده‌اند (Fairman & Michlig, 2022 : 20).

با این‌حال، این هرگز هنرمندان را از خلق کردن دل‌سرد نکرده‌است، و هم‌چنین برای هیچ رشته تحصیلی دیگری هم این‌طور نیست. اصالت، آرمانی جهانی است که ادراکات علوم، هنر، ادبیات و غیره را شکل می‌دهد. در عصر دیجیتال تشخیص نسخه اصلی دشوارتر شده‌است. با این وجود، شیوه‌های اصیل تفکر و آفرینش همواره در حال ظهور هستند؛ بنابراین، تا زمانی که هنرمندان به دنبال به چالش کشیدن بینندگان خود برای دیدن جامعه، هنر و زیبایی‌شناسی به شیوه‌های جدید ادامه دهند، اصالت هرگز واقعاً از بین نخواهد رفت (Fairman & Michlig, 2022 : 21).

تصویر ۴. انیش کاپور، هبوط، بروکلین آمریکا (URL4).

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

تصویر ۵. نمایش آثار ونگوگ با واقعیت افزوده (URL5).

امکانات هنر در عصر سلطهٔ فضای مجازی

فضای مجازی[۲۲] به‌طور کلی به محیط‌های دیجیتال یا کامپیوتری اطلاق می‌شود که تجربیات واقعی را شبیه‌سازی می‌کند و اکنون بخشی جدایی‌ناپذیر از هنر است و جرقهٔ یک تغییر انقلابی در شیوهٔ خلق و تجربهٔ هنرمندان شده‌است. استفاده از فضای مجازی در هنر معاصر، امکان ایجاد طیف بی‌حد و حصری از امکانات خلاقانه را فراهم کرده‌است که قبلاً دست‌نیافتنی بود. فضاهای مجازی با افزایش دسترسی به هنر معاصر برای مردم در سراسر جهان انقلابی در هنر معاصر ایجاد کرده‌است. در گذشته، تنها تعداد معدودی به دلیل موانع جغرافیایی یا اقتصادی به برخی از آثار بزرگ هنری دسترسی داشتند. با این‌حال، فضاهای مجازی عملاً این موانع را از بین برده‌اند و به هر کسی که به اینترنت متصل است اجازه می‌دهد آثار هنری را مشاهده و تجربه کند. موزه‌ها، گالری‌ها و حتی هنرهای خیابانی اکنون در دسترس هستند تا به‌صورت مجازی به‌راحتی از خانه تجربه شوند.

-واقعیت مجازی

فضای مجازی سطحی از غوطه‌ورشدن در آثار هنری ایجاد کرده که قبلاً غیرممکن بود. از طریق واقعیت مجازی وی آر[۲۳]، هنرمندان می‌توانند تجربیات همه‌جانبه‌ای ایجاد کنند. برای مثال، اثر «هبوط» انیش کاپور[۲۴] دارای یک گرداب چرخان از آب است که بینندگان می‌توانند از طریق وی آر به آن پا بگذارند. واقعیت مجازی با غرق کردن بیننده در اثر هنری، تجربهٔ تماشاگر را افزایش می‌دهد و او را مجبور می‌کند تا در سطح عمیق‌تری با آن درگیر شود (تصویر ۴).

-گسترش رسانه

فضاهای مجازی، رسانهٔ هنر معاصر را گسترش داده‌است. هنرمندان دیگر به رسانه‌های سنتی مانند رنگ، بوم یا مجسمه‌سازی محدود نمی‌شوند. فضای مجازی به هنرمندان این امکان را می‌دهد که آثار هنری دیجیتالی خلق کنند.

-تغییر تعامل مخاطب

فضاهای مجازی هم‌چنین نحوه تعامل مخاطب با اثر

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

هنری را تغییر داده‌است. در هنر سنتی، اغلب به مخاطب گفته می‌شود که اثر هنری را لمس نکند و با آن تعامل نداشته باشد. با این‌حال، فضاهای مجازی به بینندگان این فرصت را می‌دهد که با هنر در سطحی پویاتر و قابل‌لمس‌تر تعامل کنند. می‌توان از ماوس رایانه یا هدست یا واقعیت مجازی برای تعامل با آثار هنری استفاده کرد و این امر به مخاطبان اجازه می‌دهد اثر هنری را بهتر درک کنند.

-همکاری

رسانه‌های امروزی تحولی مشترک در هنر معاصر ایجاد کرده‌اند. فضاهای مجازی به هنرمندان سراسر جهان اجازه می‌دهد تا با هم خلق هنر کنند، دیگر نیازی نیست که در یک مکان باشند تا چیزی زیبا بیافرینند. این همکاری منجر به هنر جدید و منحصربه‌فردی شده است که نمی‌توانست در فضای فیزیکی خلق شود.

-واقعیت افزوده

یک راه رایج برای تجربهٔ هنر مجازی از طریق واقعیت افزوده (AR[۲۵]) است. AR می‌تواند به هنر اجازه دهد تا در یک محیط واقعی قرار گیرد و به بیننده این امکان را می‌دهد که با محیط اطراف خود به روش‌های جدید و تخیلی تعامل داشته باشد. این شکل از هنر، تکنولوژی و هنر را با هم ادغام می‌کند تا دیدگاه‌های جدیدی را ارائه دهد که در غیر این صورت قابل دست‌یابی نبود (تصویر ۵).

-قابلیت دسترسی برای هنرمندان نوظهور و آماتور

فضاهای مجازی به هنرمندان نوظهور این امکان را می‌دهد که آثار خود را بدون نیاز به بودجه و ارتباطات در معرض دید مخاطبان جهانی قرار دهند و تأثیر نیاز به فضای فیزیکی برای نمایش هنر را کاهش می‌دهد. این فرصت هم‌چنین از خفقان دنیای هنر کاسته و امکان برگزاری نمایشگاه‌های هنری دموکراتیک بیشتری را فراهم کرده‌است.

-جوامع آنلاین

فضای مجازی منجر به توسعه جوامع آنلاین شده‌است که هنرمندان را قادر می‌سازد با یکدیگر همکاری کنند، ایده‌ها را به اشتراک بگذارند و در مورد آثار هنری خود بازخورد دریافت کنند. از طریق پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی مانند اینستاگرام[۲۶]، فیس‌بوک[۲۷] یا پینترست[۲۸]، گالری‌های هنری مجازی، انجمن‌های گفت‌وگو و اتاق‌های گفت‌وگو، حس اجتماعی را در میان هنرمندان و علاقه‌مندان به هنر تسهیل کرده‌اند و از این طریق دیدگاه‌های مختلف را در کنار هم قرار داده‌اند.

-بازتعریف نقش هنرمند

فضاهای مجازی به هنرمندان این قدرت را داده که متصدی، غرفه‌دار کار خود شوند. هنرمند دیگر نیازی به وابستگی به متصدیان برای نمایش آثار هنری خود ندارد. این استقلال جدید به هنرمندان این امکان را می‌دهد تا رسانه‌ها، ایده‌ها و فرم‌های جدیدی را تجربه کنند که در غیر این صورت در یک نمایشگاه هنری سنتی به نمایش گذاشته نمی‌شدند. در نتیجه، نقش هنرمند در شکل دادن به هنر معاصر به‌طور قابل توجهی تحت تأثیر ظهور فضاهای مجازی قرار گرفته‌است.

نفی اصالت در هنر معاصر توسط رسانه‌های اجتماعی

ما در دو راهی‌ای هستیم که تجربه هنرهای فیزیکی سنتی در حال مهاجرت به سمت محیطی مبتنی بر وب است. بازار هنر آنلاین نسبت به پنج سال گذشته به‌طور قابل توجهی افزایش یافته است (۷۲٪)، به‌طوری‌که بیش از ۷۱ درصد از مجموعه‌داران در سال ۲۰۱۸ نوعی از هنر را به‌صورت آنلاین خریداری کرده‌اند. هنر به عصر رسانه‌های اجتماعی می‌رود و اینستاگرام بالاترین نرخ تعامل را در بین تمام پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی دارد، ۴۸ درصد از خریداران آثار هنری از اینستاگرام استفاده می‌کنند. ارتباطات موزه‌ها نیز بازتعریف شده‌است، رابطهٔ بین موزه‌ها و مردم به سمت اشکال تعاملی و مشارکتی بیشتر تغییر می‌کند. رسانه‌های اجتماعی به‌طور فزاینده‌ای به‌طور مستقیم برای ایجاد یا برنامه‌ریزی هنری مورد استفاده قرار می‌گیرند (Kang, Chen, & Kang, 2019 : 2).

قبل از عصر اینترنت، منتقدان هنری ارزش هنر را تعیین می‌کردند. امروزه اینستاگرام راهی برای کشف، ترویج و نقد هنر است و «اینستاگرامیسم» به‌عنوان زیبایی‌شناسی جهان دیجیتال است (همان: ۲).

با این‌حال، نفوذ مدرن رسانه‌های اجتماعی نگرانی‌هایی در مورد اصالت هنر ایجاد کرده‌است. با فراگیرتر شدن شبکه‌های اجتماعی در زندگی روزمرهٔ ما، نفی اصالت در

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

هنر آشکارتر شده‌است. رسانه‌های اجتماعی یک پلتفرم جهانی برای هنرمندان ایجاد کرده‌اند تا خلاقیت‌های خود را به نمایش بگذارند و به آن‌ها مخاطبی را برای قدردانی و نقد آثارشان ارائه دهند. با این‌حال، فشار مداوم لایک‌ها، فالوورها و اشتراک‌گذاری‌ها، هنرمندان را رقابتی‌تر کرده‌است و آن‌ها به جای خلاقیت خود، آثاری را خلق می‌کنند که برای توده‌ها جذاب باشد. این وضعیت به نفی اصالت منجر می‌شود، زیرا هنرمندان به «لایک» در رسانه‌های اجتماعی تکیه می‌کنند و در نتیجه اصالت را از بین می‌برند (URL6).

این رسانه‌ها مفهومی از هنر پرطرف‌دار ایجاد کرده‌اند. در واقع آن‌ها روندهای محبوبیت را ترویج می‌کنند و این روند به دنیای هنر هم سرایت کرده‌است. هنرمندان اکنون به‌جای کاوش در ایده‌ها و تکنیک‌های جدید که برای اصالت در اشکال هنری ضروری است، بر روندهای رسانه‌ای تمرکز می‌کنند. گرایش به سمت منحصربه‌فرد بودن در حال محوشدن است و هنر تنها تقلید دیگری از روندهای هنری فعلی شده‌است. علاوه بر این، هنرمندان در حال حاضر مستعد سرقت هنری هستند. رسانه‌های اجتماعی پایگاه داده وسیعی از آثار هنری دارند که هنرمندان تمایل دارند برای الهام گرفتن به آن‌ها مراجعه کنند. با این‌حال، با اشتراک‌گذاری جهانی آثار هنری، هنرمندان اغلب ایده‌ها را می‌دزدند و آن‌ها را متعلق به خود می‌دانند. این هنر ممکن است از نظر لایک، اشتراک‌گذاری و فالوور بیشتر مورد توجه رسانه‌های اجتماعی قرار گیرد؛ اما به اصالت هنرمند کمکی نمی‌کند.

این تنها هنرمندان نیستند که اصالت را زیر پا می‌گذارند؛ بلکه کاربران شبکه‌های اجتماعی نیز در آن نقش دارند. کاربران نسبت به نوع خاصی از هنر ترجیح نشان می‌دهند؛ بنابراین، هنرمندان تمایل به خلق آثاری دارند که با این ترجیحات مطابقت داشته باشد که در نتیجه هجوم هنرهای تکراری در رسانه‌های اجتماعی ایجاد می‌شود. این وضعیت ناخواسته عموماً به جهت عدم شناخت کافی مخاطبان از هنر است.

علاوه بر این، افزایش تأثیرگذاران رسانه‌های اجتماعی که برندها را تأیید می‌کنند، منجر به هجوم آثار هنری حمایت‌شده است. این افزایش در آثار هنری حمایت‌شده، خلاقیت هنرمندان را محدود می‌کند، زیرا آن‌ها باید الزامات اینفلوئنسرها[۲۹] را برای اثر هنری برآورده کنند. بنابراین، هنر تولیدشده اصالت خود را از دست می‌دهد و انگارهٔ هنر به نظر می‌رسد که توسط انتظارات و خواسته‌های دیگری دست‌کاری شده‌است.

هم‌چنین رسانه‌های اجتماعی مفهومی از هنر سریع ایجاد کرده‌اند. هر پست ممکن است تنها یک ثانیه از بینندگان قبل از تصمیم‌گیری در مورد این‌که آیا آن را دوست دارند یا نه زمان بگیرد. این بدان معنی است که کار سریع به‌شدت مورد علاقه است؛ اما هر هنرمندی نمی‌خواهد اثری سریع هضم بسازد، زیرا برخی از ایده‌ها به این شکل کار نمی‌کنند (URL7). این مفهوم از هنر سریع، توانایی هنرمند را برای کشف جزئیات کار خود محدود می‌کند و از اصالت کار در محصول نهایی می‌کاهد.

فشار برای جلب توجه سریع در رسانه‌های اجتماعی اغلب خلاقیت یک هنرمند را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد و باعث می‌شود که آن‌ها آثار هنری غیراستاندارد و با کیفیت پایین‌تری تولید کنند. همان‌طور که رقابت شدید می‌شود، هنرمندان نوظهور از رشته‌های مختلف سعی می‌کنند به‌جای تمرکز بر ارتقای هنر خود و خلق آثار هنری منحصربه‌فرد، از روندها برای جلب توجه رسانه‌های اجتماعی کپی کنند.

علاوه بر این، رسانه‌های اجتماعی یک محیط منفی ایجاد کرده‌اند که در آن هنرمندان می‌ترسند آثار هنری‌شان به‌شدت مورد قضاوت قرار گیرد. این ترس مانعی برای هنرمندان و مانعی در تولید آثار هنری اصیل است. اکنون هنرمندان برای تولید آثار هنری جذاب، محدود کردن خلاقیت و کمک به نفی اصالت در هنر، تحت فشار زیادی هستند و از پیامدهای منفی آن بر خلاقیت وجود مقایسه و اضطراب است که در نهایت باعث دل‌سردی هنرمندان می‌شود، حتی در حالی‌که بسیاری از آن‌ها می‌توانستند الهامات خلاقانه در اینستاگرام دریافت کنند (Seabra, 2021 : 3).

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

نفی اصالت در هنر معاصر توسط هوش مصنوعی[۳۰]

هنر تجلی ناب خلاقیت و نبوغ انسان است. این همیشه چیزی بوده که ما انسان‌ها ذاتاً مال خودمان می‌دانستیم. هیچ موجود دیگری در این سیاره نمی‌تواند هنر خلق کند! این ماهیت صمیمی‌ترین افکار، احساسات ما است. هنر به ما این امکان را می‌دهد که منحصربه‌فرد بودن خود را بیان کنیم و نشان خود را در جهان به اصیل‌ترین شکل ممکن بگذاریم. اما در کمال تعجب، هوش مصنوعی سال‌هاست که برای خلق آثار هنری استفاده می‌شود. برخی از اولین نمونه‌ها به اواخر دهه ۱۹۷۰ برمی‌گردد، زمانی که آثار هنری تولیدشده توسط کامپیوتر در گالری‌ها و موزه‌ها ظاهر شدند. در دهه‌های اخیر، هوش مصنوعی به‌طور فزاینده‌ای پیچیده شده و از قابلیت‌های آن برای خلق آثار هنری واقعی‌تر و استفاده شده‌است (URL8). با هوش مصنوعی، عصر جدیدی از هنر معاصر در حال ظهور است. هوش مصنوعی توانایی تولید آثار هنری‌ای را دارد که هنجارهای دنیای هنر را به چالش می‌کشد و

تصویر۶. گروه واضح، پرتره ادموند دی بلامی(URL10) .

آثاری پویاتر و تعاملی‌تر خلق می‌کند. فرایند تولید هنر توسط هوش مصنوعی بدین صورت است که ابتدا الگوریتم ماشین مجموعه داده‌هایی از آثار هنری را دریافت می‌کند سپس بر روی این مجموعه داده‌ها الگوریتم‌های یادگیری

تصویر۷. ماریو کلینگمن [Mario Klingemann]، خاطرات رهگذران (URL11) .

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

تصویر ۸. هنر هوش مصنوعی میدجرنی[۳۴]، آخرین تفنگچی با دوستش (URL13)

را فعال می‌کند و بنا به آن‌ها خروجی‌هایی دل‌بخواه یا تصادفی ایجاد می‌کند (URL9). این‌که آیا این آثار هنری اصیل هستند یا خیر، محل بحث است. از یک طرف، هنر تولیدشده توسط هوش مصنوعی نتیجهٔ یک فرایند خلاقانه است که شامل برنامه‌نویسی و الگوریتم است. از سوی دیگر، این فرایند لزوماً منحصربه‌فرد نیست، زیرا از الگوریتم‌ها و داده‌های مشابه می‌توان برای ایجاد آثار هنری مشابه استفاده کرد. برای مثال یکی از برجسته‌ترین هنرهای خلق شده توسط هوش مصنوعی، نقاشی پرترهٔ ادموند دی بلامی[۳۱] توسط گروه واضح[۳۲] فرانسوی است

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

(تصویر ۶). این نقاشی توسط یک شبکه آموزش‌داده‌شده بر روی مجموعه‌داده‌ای از ۱۵۰۰۰ پرتره ایجاد شده‌است. نتایج به‌طور قابل توجهی واقع‌بینانه هستند و این نقاشی در حراجی به قیمت ۴۳۲۰۰۰ دلار فروخته شد. یکی دیگر از هنرمندانی که از هوش مصنوعی برای خلق هنر استفاده می‌کند، ماریو کلینگمن[۳۳] است. کلینگمن بیش از یک دهه است که از هوش مصنوعی برای خلق آثار هنری استفاده می‌کند و آثار او در گالری‌های سراسر جهان به‌نمایش درآمده‌است (تصویر ۷). او می‌گوید که هوش مصنوعی به او این توانایی را می‌دهد که «پتانسیل خلاقانه مواد را به روش‌هایی کاوش کند که بدون آن غیرممکن است». او حتی یک موزیک ویدئوی تولیدشده توسط هوش مصنوعی ساخته است (URL8).

در حالی‌که هنر تولیدشده توسط هوش مصنوعی پتانسیل نوآوری و پیش‌گامی را دارد، اما خطری برای اصالت و منحصربه‌فرد بودن اشکال هنر سنتی نیز محسوب می‌شود؛ زیرا اگر ماشین‌ها بتوانند آثاری را خلق کنند که به همان اندازه خلاقانه باشند، فردیت و خلاقیت هنرمند اهمیت کمتری پیدا می‌کند (تصویر ۸ و ۹). از جمله مواردی که به نفی اصالت هنر معاصر توسط هوش مصنوعی مربوط می‌شود، ایده نیت‌گرایی است. وقتی یک انسان یک اثر هنری خلق می‌کند، با هدف خاصی این کار را انجام می‌دهد. آن‌ها می‌خواهند ایده یا احساس خاصی را از طریق هنر خود بیان کنند. با این‌حال، با هنر تولیدشده توسط هوش مصنوعی، هدف‌مندی همیشه واضح نیست. ماشین ممکن است یک اثر هنری تولید کند که به نظر معنی یا پیام خاصی دارد، اما ممکن است کاملاً تصادفی یا غیرعمدی باشد. البته استفاده از هوش مصنوعی برای خلق هنر دارای مزایای متعددی نسبت به روش‌های سنتی است. اولاً، هوش مصنوعی می‌تواند آثار هنری را با سرعتی بسیار سریع‌تر از انسان تولید کند. این به این دلیل است که می‌تواند حجم زیادی از داده‌ها را به‌سرعت و کارآمد پردازش کند. علاوه بر این، هنر تولیدشده توسط هوش مصنوعی می‌تواند با هزینهٔ کمتری نسبت به هنر سنتی تولید شود، زیرا به مواد فیزیکی یا نیروی انسانی نیاز ندارد. این باعث شده است که هنر تولیدشده توسط هوش مصنوعی برای مخاطبان بیشتری قابل دسترسی باشد، زیرا می‌توان آن را

تصویر ۹. هنر هوش مصنوعی میدجرنی، آخرین تفنگچی با دوستش (URL14).

با قیمت پایین‌تری فروخت (URL12).

نفی اصالت در هنر معاصر بر اساس سبک‌های پذیرفته شده

مفهوم اصالت در هنر قرن‌ها موضوع بحث بوده‌است. با این‌حال، به نظر می‌رسد سبک‌های پذیرفته شده اصالت هنر را تا حد زیادی نفی می‌کنند. برای شروع، مفهوم سبک‌های پذیرفته شده به‌عنوان جنبش‌های هنری غالبی که نگرش‌ها و رویکردهای هنر را شکل می‌دهند، در نظر گرفته می‌شود. در حالی‌که این سبک‌ها حس انسجام زیبایی‌شناختی و ایدئولوژیک را در بین هنرمندان ایجاد می‌کنند، امکانات هنری بیان را نیز محدود می‌کنند. به‌عنوان مثال، دوران رنسانس را در نظر بگیرید که سبک کلاسیک بر صحنه هنر اروپا تسلط داشت. در آن دوران، سبک پذیرفته شده هنر مبتنی بر اصول تقارن، تناسب و ایده‌آل‌سازی بود که برگرفته از هنر کلاسیک یونان و روم باستان بود. هنرمندانی که خارج از این اصول کار می‌کردند به حاشیه رانده می‌شدند و آثارشان چندان مورد توجه قرار نمی‌گرفت.

در واقع حدود تنوع قابل قبول در هنر توسط سبک‌هایی که در یک زمان معین غالب هستند، تعریف می‌شود. به‌عنوان مثال، در طول دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، جنبش

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

تصویر۱۰. آنجلو، آکاردی[۴۰]، نقاشی من سواری می‌خواهم (URL16).
تصویر ۱۱. (صفحهٔ روبرو). گال یوسف[۴۱]، نقاشی اردک با گوشواره مروارید (URL17).

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

مینی‌مالیسم[۳۵] به‌عنوان گرایش پیش‌رو در هنر معاصر ظاهر شد. هدف هنرمندان مینی‌مالیست خلق فرم‌های ناب و انتزاعی بود که از هر گونه محتوای عاطفی یا استعاری خالی بود. یا هنر دیگری که در همین حین رونق گرفت، یعنی هنر مفهومی[۳۶] اصطلاحی که به‌سرعت با مطالبی که به‌گونه‌ای بسیار غیرقابل فهم و پیچیده نوشته شده بودند یا با پیام‌های اسرارآمیز هنرمند به مردم حیران مترادف انگاشته می‌شد. اصطلاح مفهومی رابطهٔ سنتی بین اندیشه و بیان در کار هنری را به نحوی تغییر داد تا بیشتر روی اندیشه و نه نتیجه نهایی کار تأکید شود (رید، ۲۸۶ : ۱۳۹۰) .

امروزه چهار مورد از مشهورترین جنبش‌های هنر معاصر عبارت‌اند از: هنر انتزاعی، هنر مینی‌مالیستی، هنر پاپ[۳۷] و هنر سوررئالیستی[۳۸] (URL15). به‌طور مثال گالری ادن[۳۹] که به شبکه‌ای جهانی از گالری‌های هنری سطح بالا تبدیل شده و نمایشگاه‌هایش در نیویورک، لندن، میامی، میکونوس، دبی و لاس‌وگاس قرار دارد برای انتخاب و نمایش کار هنرمندان عموماً سبک پاپ آرت را برمی‌گزینند (تصاویر ۱۳-۱۰).

مؤسسات هنری مانند گالری‌ها، موزه‌ها و آموزشگاه‌های هنری نقش به‌سزایی در شکل‌دهی به ذائقهٔ مخاطبان هنر و تعیین استانداردهای آن‌چه هنر معاصر محسوب می‌شود، ایفا می‌کنند. این مؤسسات بازارپسندی را بر ارزش هنری آثار ترجیح می‌دهند و هنرمندانی را که مطابق با انتظارات تجاری هستند، تبلیغ می‌کنند. گالری‌ها آثار هنری را انتخاب می‌کنند که به‌راحتی قابل فروش و تجاری باشد تا تقاضای مجموعه‌داران، فروشندگان آثار هنری و مؤسسات را برآورده سازند. در چنین فضایی، هنرمندان نوظهور خفه می‌شوند و اصالت و خلاقیت در جایگاه دوم بعد از تجاری‌سازی قرار می‌گیرد. تجاری‌سازی مؤسسات هنری به ترویج سبک‌ها و مضامین محافظه‌کارانه و نفی اصالت و تجربه منجر شده‌است. موزه‌دار دیگر تنها خود را به ثبت صورت‌برداری و مراقبت از آثار راضی نمی‌کند؛ بلکه این نقش حقیقی در به‌رسمیت شناختن یک هنرمند ارتقا و شهرتش به‌عنوان یک آوانگارد بازی می‌کند. وی نقش طرف‌دار را بازی می‌کند و ریسک مورد تأیید قرار نگرفتن توسط معاصران و تاریخ‌دان آینده را که وظیفه تعریف هنر ابتدای قرن بیست‌ویکم را دارند می‌پذیرد (دومزون روژ، ۱۳۸۹: ۷۶).

علاوه بر این، نفی اصالت در هنر توسط سبک‌های پذیرفته شده نیز در تصاحب نمادها و نقوش فرهنگی مشهود است. بسیاری از هنرمندان از سنت‌های فرهنگی مانند فرهنگ‌های آفریقایی، آسیایی یا بومی الهام می‌گیرند و آن‌ها را در هنر خود گنجانده‌اند. با این‌حال، آثار آن‌ها اغلب به کلیشه‌ها تقلیل می‌یابد که در بازار جهانی هنر قابل فروش است. به‌عنوان مثال، آثار هنرمند مکزیکی فریدا کالو[۴۳] که تصاویر فرهنگ بومی و تجربیات شخصی‌اش را در آن جای داده، توسط صنعت مد و طراحی تصاحب شده و آثار او را به یک نماد تجاری و جذاب تقلیل داده‌است (تصویر ۱۴).

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

تصویر ۱۲. دوریت لوینستین[۲۴]، مجسمه عشق جدید صورتی (URL18).

در واقع، نفی اصالت در هنر توسط سبک‌های پذیرفته شده، ارتباط تنگاتنگی با ساختارهای قدرت دارد که جهان هنر را شکل می‌دهند. دنیای هنر تحت تسلط قانون غربی است که هنر هنرمندان مرد سفیدپوست را بر هنر زنان، رنگین‌پوستان و هنرمندان فرهنگ‌های غیرغربی برتری می‌دهد. با توجه به جدول یک استراتژی ساختارهای قدرت در راستای حذف صداها و دیدگاه‌های هنرمندان به حاشیه رانده شده‌است. این به نوبه خود، این فرض را تداوم می‌بخشد که هنر تولیدشده توسط هنرمندان مرد سفیدپوست جهانی و جاودانه است، در حالی‌که هنر تولیدشده توسط هنرمندان دیگر نژادهای غیرغربی محدود به بافت فرهنگی آنان است (جدول ۱).

به‌طور مثال هنرمندان آفریقایی آمریکایی بودند که برای پیش‌برد هنر خود در قالب یک گروه از دهه ۱۹۲۰ تلاش کردند تا صدای خود را به‌عنوان یک اقلیت مورد ستم از طریق هنر به گوش جهانیان برسانند و تنها با ۵۰ سال تلاش بود که نهایتاً در ۱۹۷۱ توانستند نمایشگاهی تحت

تصویر ۱۳. گال یوسف، نمایشگاه گالری ادن (URL19).

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

نام هنرمند	تاریخ تولد و مرگ	ملیت	جنسیت و نژاد
آنزلم کیفر[۴۴]	۱۹۴۵	آلمانی	مرد سفیدپوست
ل‌ویس جوزفین بورگوس[۴۵]	۱۹۱۱-۲۰۱۰	فرانسوی-آمریکایی	زن سفیدپوست
آلبرت اولن[۴۶]	۱۹۵٤	آلمانی	مرد سفیدپوست
گرهارد ریشتر[۴۷]	۱۹۳۲	آلمانی	مرد سفیدپوست
سول لویت[۴۸]	۱۹۲۸-۲۰۰۷	آمریکایی	مرد سفیدپوست
سیگمار پولک[۴۹]	۱۹٤۱-۲۰۱۰	آلمانی	مرد سفیدپوست
مارتین کیپنبرگر[۵۰]	۱۹۵۳-۱۹۹۷	آلمانی	مرد سفیدپوست
دیوید هاکنی[51]	۱۹۳۷	انگلیسی	مرد سفیدپوست
گئورگ بازلیتز[۵۲]	۱۹۳۷	آلمانی	مرد سفیدپوست
ویلیام کنتریج[۵۳]	۱۹۵۵	آفریقای جنوبی	مرد سفیدپوست
جان بالدساری[۵۴]	۱۹۳۱-۲۰۲۰	آمریکایی	مرد سفیدپوست
یایویی کوساما[۵۵]	۱۹۲۹	ژاپنی	زن زردپوست
جف کونز[۵۶]	۱۹۵۵	آمریکایی	مرد سفیدپوست
بنکسی[۵۷]	۱۹۷٤	انگلیسی	مرد سفیدپوست
دیمن هرست[۵۸]	۱۹٦۵	انگلیسی	مرد سفیدپوست

جدول ۱. بررسی ملیت، جنسیت و نژاد هنرمندان مشهور معاصر (URL21).

عنوان «هنرمندان سیاه معاصر در آمریکا» را در موزه ویتنی نیویورک برگزار کردند (لوسی‌اسمیت، ۱۳۹۸: ۲۷۴).

هم‌چنین، نفی اصالت در هنر توسط سبک‌های پذیرفته شده نیز می‌تواند به یکسان‌سازی بیان‌های هنری منجر شود. وقتی هنرمندان با سبک‌های غالب مطابقت می‌کنند، آثارشان شبیه به نظر می‌رسد و فردیت بیان‌شان از بین می‌رود. این منجر به یک دنیای هنری همگن می‌شود، جایی‌که آثار هنرمندان مختلف کپی از یکدیگر هستند و این به نوبه خود منجر به عدم تنوع و نوآوری در دنیای هنر شده‌است(URL22).

با این‌حال، سبک‌های پذیرفته شده چارچوبی را برای هنرمندان فراهم می‌کند تا هنر موجود را تفسیر کرده و به آن پاسخ دهند و گفت‌وگوی پویایی ایجاد می‌کند که بیان‌های هنری را غنی کند. علاوه بر این، سبک‌های پذیرفته شده، حس هویت و تعلق به هنرمندانی را که در چارچوب این سنت‌ها کار می‌کنند، ایجاد می‌کند و به آن‌ها کمک می‌کند تا حس اجتماع و هم‌بستگی داشته باشند و نوعی فرهنگ مشارکتی را به‌وجود می‌آورد، فرهنگ مشارکتی فرهنگی است برای بیان هنری و مشارکت مدنی، پشتیبانی قوی برای خلق و به اشتراک‌گذاری خلاقیت‌ها و در آن اعضا معتقدند مشارکت آن‌ها مهم است و درجاتی از ارتباط اجتماعی با یکدیگر احساس می‌کنند (Insoo, 2014 : 2). با همه این‌ها نفی اصالت در هنر توسط سبک‌های پذیرفته شده می‌تواند به‌عنوان یک چالش برای هنر تلقی شود.

نفی اصالت در هنر معاصر بر اساس پدیدهٔ جهانی شدن

گسترش چگونگی ساخت هنر و این‌که چه هنری باید به تصویر بکشد نیز بخشی از فرهنگ جهانی ماست و ایده‌هایی که هنر باید چگونه باشد از بسیاری جهات به دنبال پدیده‌های فرهنگی، دیگر جهانی شده‌است. هنر همیشه یک پدیدهٔ جهانی بوده، بنابراین هنگام بررسی آن در چارچوب جهانی شدن، این سؤال مطرح نیست که چگونه هنر در همه‌جا حضور یافته‌است، بلکه این سؤال است که چگونه جهانی شدن بر تولید هنر تأثیر گذاشته و آن را تغییر داده‌است؟ جهانی شدن هنر تأثیرات قابل توجهی، به‌ویژه در مورد مفهوم اصالت داشته‌است. هنر دیگر محدود

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

به موقعیت جغرافیایی یا فرهنگ محدوده‌ای خاص نیست. در عوض، به‌طور گسترده در دسترس است و اغلب می‌توان آن را در سراسر مرزها مشاهده و به اشتراک گذاشت. اگرچه ممکن است این یک تحول مثبت به نظر برسد، منجر به انکار اصالت در هنر نیز شده‌است.

یکی از مشکلات کلیدی جهانی شدن، یکسان‌سازی هنر است. وقتی هنرمندان در سراسر جهان به مواد و رسانه‌های یکسان دسترسی دارند، تولید هنری که بسیار شبیه به آن‌چه دیگران خلق می‌کنند، برای‌شان آسان است. این هم‌چنین می‌تواند منجر به این تصور شود که تنها یک معیار «ارزش‌گذاری» برای خلق هنر وجود دارد. این نکته بر مبنی اقصاد جهانی شدن است که می‌توان در اندیشهٔ اقتصادی در حوزهٔ زیبایی‌شناسی نهادهایی را در طول ۵۰ سال گذشته در فعالیت اقتصادی یافت که به‌عنوان اصل سازمان‌دهندهٔ ارزش ایفای نقش می‌کنند (Klamer, 1996 : 59).

علاوه بر این، جهانی شدن می‌تواند مسایل مربوط به تملک فرهنگی را تشدید کند. هنگامی که هنرمندان یک فرهنگ عناصری از فرهنگ دیگر را بدون درک مناسب اخذ می‌کنند، می‌تواند منجر به اتهام عدم اصالت یا سرقت شود. این امر به‌ویژه زمانی می‌تواند آسیب‌زا باشد که فرهنگی که از آن عناصر گرفته شده، به‌طور تاریخی تحت ستم یا به حاشیه رانده شدن بوده‌است.

هنر معاصر جهانی شکلی از تنوع قومی - جغرافیایی را شبیه‌سازی می‌کند که تقریباً به‌طور کامل از تاریخ‌های محلی جدا شده‌است و این هنرمندان را به شکلی سطحی از بازنمایی چندفرهنگی که نمی‌تواند عدالت را در مورد تاریخچهٔ هنر آن‌ها رعایت کند، از میراث خود جدا می‌کند (Joselit, 2020 : 7).

یک موضوع مرتبط، کالایی‌شدن هنر است. جهانی‌شدن، فروش و بازاریابی هنر را در سراسر جهان آسان‌تر کرده‌است، اما این امر می‌تواند منجر به کاهش ارزش هنر نیز شود. وقتی هنر صرفاً به‌عنوان محصولی برای فروش تلقی شود، می‌تواند معنا و ارزش خود را به‌عنوان بیان خلاقیت هنرمند از دست بدهد. با جهانی شدن، بازار هنر تغییرات قابل توجهی ثبت کرده‌است. این بازار تا حد تبدیل شدن به یک بازار جهانی بین‌المللی پیش رفته و در کل، به نظر می‌رسد جهانی شدن بازار هنر سبب افزایش سرسام‌آور عرضه شده‌است (Codignola, 2003 :73).

نفی اصالت را هم‌چنین می‌توان در ظهور هنر کیچ[۹۵] یا کپی نیز مشاهده کرد. در برخی از نقاط جهان، ایجاد کپی از آثار هنری شناخته شده یا حتی نقاشی بازتولید عکس‌ها توسط هنرمندان رایج شده‌است. یکی از پیامدهای هنر معاصر این است که همه می‌توانند خود را هنرمند بنامند بدون آن‌که لزومی داشته باشد تا توسط داوران نکته‌سنج و دقیق یک آکادمی به‌عنوان یک هنرمند به رسمیت شناخته شود در حقیقت از ابتدای قرن بیستم مشخص شد که هنرمند دیگر الزاماً نباید در یک مدرسه مشهور هنری تحصیل کند یا حتی استعداد خاصی داشته باشد (دومزون روژ، ۱۳۸۹: ۲۹).

جهانی‌شدن هنر را می‌توان در ظهور «گردشگری هنری» نیز مشاهده کرد. در بسیاری از شهرهای جهان، هنر به یک جاذبهٔ اصلی برای گردشگران تبدیل شده‌است. در حالی‌که سفارشات رسمی می‌تواند برای اقتصادهای محلی مفید باشد، منجر به کالایی‌شدن هنر و ایجاد «هنر توریستی» می‌شود که به‌گونه‌ای طراحی شده که برای مخاطبان گسترده و غیرانتقادی جذاب باشد. سفارش‌های رسمی هزینه شده توسط دولت تا حدی جهت غنی کردن میراث هنری خارج از موزه‌هاست این سفارش‌های محیط‌های عمومی و مکان‌های تاریخی را جذاب‌تر کرده و برای ساختن آثار به جمعیت‌های محلی کمک مالی می‌کند (همان: ۷۷).

هنرمندان همواره با زمان و تکنولوژی عصر خود زندگی می‌کنند. آن‌ها دیگر اجباراً به دنبال یک روش شخصی خاص خود یک ضربه قلم غیرقابل تقلید نیستند؛ بلکه ابزارهای زندگی روزمره را به‌کار می‌گیرند. جامعه صنعتی مصرفی و ارتباطات امکان بیان همه‌گیر و مدرن را برای آن‌ها فراهم می‌کند (همان: ۳۰). اما این پیامدهایی دارد که با وجود تعداد زیادی از هنرمندانی که به‌صورت آنلاین کار می‌کنند، دشوار است که دانست خالق اصلی یک قطعه کیست. علاوه بر این، سهولت دست‌کاری تصاویر دیجیتال

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

به این معنی است که در وهلهٔ اول تشخیص این‌که چه چیزی واقعاً «اصیل» است، دشوار است.

در نهایت، جهانی شدن می‌تواند منجر به احساس قطع ارتباط بین هنرمند و مخاطبانش شود. وقتی هنر برای مخاطب جهانی خلق می‌شود، ارتباط هنرمند با بافت فرهنگی و تاریخی خاصی که اثرش را مشخص می‌کند، دشوار است. این می‌تواند منجر به احساس عدم اصالت و فقدان عمق عاطفی در خود هنر شود.

نتیجه‌گیری

اصالت در قلمرو هنر برای قرن‌ها هنرمندان، منتقدان هنری و محققان را مجذوب خود کرده‌است. اصیل بودن در هنر به توانایی یک هنرمند یا اثر هنری برای جدا شدن از قراردادها و ارایهٔ چیزی تازه، نوآورانه و منحصربه‌فرد اشاره دارد. اهمیت اصالت در توانایی آن در به چالش کشیدن هنجارهای موجود، از میان برداشتن مرزها، برانگیختن افکار و احساسات جدید در بیننده یا شنونده و نشانه خلاقیت، فردیت و پتانسیل اثر هنری است. فضای مجازی و کاربرد فن‌آوری در جهان امروز، دنیای هنر را متحول کرده و فضایی را به شکلی دموکراتیک در دسترس هنرمندان جهت فراگیرتر شدن هنر قرار داده‌است. تأثیر فضای مجازی بر هنر معاصر، شیوهٔ خلق و نمایش آثار هنرمندان را تغییر داده و دسترسی به آثار هنری در سراسر جهان را افزایش داده و به بازتعریف نقش هنرمند منجر شده‌است؛ اما با نفوذ رسانه‌های اجتماعی نگرانی‌هایی در مورد اصالت هنر ایجاد شده چراکه با فراگیرتر شدن شبکه‌های اجتماعی در زندگی روزمره، نفی اصالت در هنر آشکارتر شده‌است. فشار رسانه‌های اجتماعی هنرمندان را به سمت تمرکز بر محتوایی سوق داده که به‌جای خلاقیت خود، برای مخاطب هنری جذاب بیافرینند. رسانه‌های اجتماعی مفهوم گرایش در هنر را به‌وجود آورده‌اند و در نتیجه هجوم آثار هنری تکراری فاقد اصالت در آن‌ها در حال افزایش است. هم‌چنین نفی اصالت هنر معاصر توسط هوش مصنوعی پیامدهای مهمی برای دنیای هنر دارد. در حالی‌که هنر تولیدشده توسط هوش مصنوعی پتانسیل نوآوری و پیش‌گامی را دارد، خطری برای اصالت و منحصربه‌فرد بودن اشکال هنری سنتی نیز به همراه دارد. اگر هنر تولیدشده توسط هوش مصنوعی به یک هنجار تبدیل شود، دنیای هنر در خطر از دست دادن جدی حس اصالت خود است. از عوامل دیگر راندن اصالت از صحنه جهان امروز گزینش هنرها توسط مراکز هنری اعم از موزه‌ها، نمایشگاه‌ها و... پیرامون چند سبک مشخص است و این موضوع می‌تواند به‌عنوان یک چالش برای هنر معاصر تلقی شود. همین‌طور نزدیک شدن جوامع به هم با گسترش تکنولوژی پدیدهٔ جهانی شدن را رقم زده‌است. جهانی شدن تأثیرات مثبت و منفی بر دنیای هنر داشته‌است. با این‌حال، یکی از موضوعات کلیدی که به منصهٔ ظهور رسانده، نفی اصالت در هنر است. از مسایل مربوط به تصاحب فرهنگی و کالاسازی گرفته تا یکسان‌سازی سبک و چالش هنر دیجیتال، از جمله عواملی‌اند که در ایجاد این مشکل نقش دارند. همان‌طور که هنرمندان هم‌چنان با این مسایل دست‌وپنجه نرم می‌کنند، مهم است که ارزش اصالت و خلاقیت را در همه اشکال هنری به‌خاطر بسپاریم.

پی‌نوشت‌ها

۱. Rosalind KRAUSS1941، منتقد هنری آمریکایی.
۲. Renaissanse به معنی نوزایی، دوران احیای هوشیارانه سنت‌های ادبی و هنری روم و یونان باستان در سده پانزدهم میلادی (مرزبان، ۱۳۹۹: ۱۵۴).
۳. Bonaventura BERLINGHIERI 1274-1228، نقاش ایتالیایی.
۴. Giotto DI BONDONE1267-1337، هنرمند ایتالیایی.
۵. Leonardo DA VINCI 1452-1519، هنرمند ایتالیایی.
۶. Michelangelo1475-1564، هنرمند ایتالیایی.
۷. Raffaello SANZIO DA URBINO 1483-1520، هنرمند ایتالیایی.
۸. Humanismانسان‌گرایی.
۹. Romanticism هنر و ادب رمانتیک در قرن نوزدهم میلادی. آزادی تخیل، فردیت هنری، قالب‌شکنی، شور و هیجان، رویا و راز، سستی و دردمندی، غم‌خواری زیردستان، گزینش مضامین عادی و بیان عادی شهرگریزی و روستاپرستی و برتر از همه چیرگی احساس بر عقل بود (مرزبان، ۱۳۹۹: ۱۹۷).
10. Modernism
۱۱. Impressionism سده نوزدهم میلادی.
۱۲. Cubism سده بیستم میلادی.
۱۳. Surrealismسده بیستم میلادی.
۱۴. Henri MATISSE 1869-1954، هنرمند فرانسوی.
۱۵. Pablo PICASSO 1973-1881، هنرمند اسپانیایی.
۱۶. Installationبه معنی چیدمان، اصطلاحی عام به معنی آراستن اشیا در یک نمایشگاه و اثری منحصربه‌فرد که در فضای معین معمولاً در مدت زمانی معین استقرار می‌یابد (پاکباز، ۱۳۹۹: ۱۰۵).
۱۷. Marcel DUCHAMP1887-1968، هنرمند فرانسوی.
۱۸. Fountainمجسمه حاضرآماده پیشابگاه.
۱۹. Clement GREENBERG1909-1994، منتقد هنری

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

آمریکایی.
۲۰. Elaine STURTEVANT1924-2014، هنرمند آمریکایی.
۲۱. هنر پست‌مدرن مجموعه‌ای از جنبش‌های هنری است که می‌کوشند با برخی از جنبه‌های مدرنیسم یا برخی از جنبه‌هایی که در پی آن ظهور یا توسعه یافته‌اند، در تضاد باشند.
22. Cyberspace
23. Virtual reality
۲۴. Anish KAPOOR۱۹۵۴، هنرمند هندی.
25. Augmented reality
26. Instagram
27. FaceBook
28. Pinterest
۲۹. Influencerاینفلوئنسر مارکتینگ (هم‌چنین به‌عنوان بازاریابی تأثیرگذار نیز شناخته می‌شود) شکلی از بازاریابی رسانه‌های اجتماعی است که شامل تأییدیه‌ها و قرار دادن محصول از سوی تأثیرگذاران، افراد و سازمان‌هایی است که ظاهراً سطح کارشناسی دانش یا تأثیر اجتماعی در حوزه خود دارند.
30. Artificial intelligence
۳۱. Edmond de Belamy اولین اثر هنری فروخته شده در حراج کریستی.
32. Obvious
33. Mario Klingemann
34. Midjourney
۳۵. Minimalismنوعی هنر انتزاعی به‌ویژه در مجسمه‌سازی که سادگی فرم کاربرد مواد صنعتی و فقدان عمدی محتوای بیان‌گر آن از عمده مشخصات آن است جنبش مینیمال آرت در دهه ۱۹۶۰ از آمریکا شروع شد و تاکنون تاثیرگذار بوده‌است (پاکباز، ۱۳۹۹: ۶۹۳).
۳۶. Conceptual art گونه‌ای از هنرهای تجسمی است که در آن مفهوم یا ایده موجود در اثر، بر زیبایی‌شناسی معمول و مواد به‌کار رفته برای خلق آن اولویت دارد. در هنر مفهومی، ایده یا مفهوم مهم‌ترین جنبه کار است
۳۷. Pop artجنبشی که بر اساس تصویرپردازی کالاهای مصرفی و فرهنگ عامه در انگلستان و آمریکا پدید آمد (پاکباز، ۱۳۹۹: ۱۶۴).
۳۸. Surrealism هدف این جنبش دستیابی هنر به قلمرو رویا ناخودآگاه نامعقول و خیال بود (پاکباز، ۱۳۹۹: ۳۹۱).
39. Eden
40. Angelo Accardi
41. Gal-yosef
42. Dorit Levinstein
۴۳. Frida KAHLO: ۱۹۰۷-۱۹۵۴، نقاش مکزیکی.
44. Anselm Kiefer
45. Louise José phine Bourgeois
46. Albert Oehlen
47. GERHARD RICHTER
48. Sol LeWitt
49. Sol LeWitt
50. Martin Kippenberger
51. David Hockney
52. Georg Baselitz
53. William Kentridge
54. John Baldessari
55. Yayoi Kusama
56. Jeff Koons
57. Banksy
58. Damien Hirst
۵۹. Kitschاین کلمه به معنی بنجل و اصطلاحی برای توصیف آثاری است که مشخصهٔ آن‌ها زشتی و بدسلیقگی آشکار است مثل نقاشی‌های بازاری تندیس‌های عتیقه‌نما و گچ‌بری نامناسب. این اصطلاح از اوایل سدهٔ بیستم متداول شد و امروزه کاربرد دارد (پاکباز، ۱۳۹۹: ۵۴۷).

فهرست منابع

الف/ فارسی

درخشانی، مژده (۱۳۹۸)، «جستاری در باب اصالت و از آن خودسازی در آفرینش آثار هنرهای تجسمی»، پیکره، ۸ (۱۸)، ۱۰۱-۹۲.
دومزون روژ، ایزابل (۱۳۸۹)، **هنر معاصر**، ترجمه چاپ اول، تهران: دانشگاه هنر.
رید، هربرت (۱۳۹۰)، **تاریخچه نقاشی مدرن**، ترجمه شریتا گل بابایی، چاپ اول، تهران: فرهنگسرای میردشتی.
گاردنر، هلن (۱۳۹۳)، **هنر در گذر زمان**، ترجمه محمدتقی فرامرزی، چاپ دوازدهم، تهران: انتشارات نگاه.
لوپس، دومینیک، گات، بریس (۱۳۸۵)، **دانشنامه زیبایی‌شناسی**، ترجمه مشیت علائی، منوچهر صانعی‌دره‌بیدی، شیده احمدزاده، مسعود قاسمیان، امیرعلی نجومیان، بابک محقق، فرهاد ساسانی، چاپ اول، تهران: فرهنگستان هنر.
لوسی‌اسمیت، ادوارد (۱۳۹۸). **آخرین جنبش‌های هنری قرن بیستم**، ترجمه علیرضا سمیع آذر، چاپ هشتم، تهران: نشر نظر.
معین، محمد (۱۳۷۱)، **فرهنگ فارسی**، چاپ هشتم، تهران: انتشارات امیرکبیر.

ب/ غیرفارسی

Codignola, Federica. (2003). “The Art Market, Global Economy and Information Transparency”. Symphonya - Emerging Issues in Management, 2, 73-93.
Fairman, Alana, Michlig, Christopher. (2022). “A Historical Approach to Originality and Replication in Visual Art”. University of Oregon, 1-43.
Insoo, Cho. (2014). “Originality in Art History: Creativity, Mimesis and Strangeness”. Korean Association Of Art History Education, 28, 255-280.
Joselit, David. (2020). Heritage and Debt. Massachusetts: Institute of Technology.139-141.
Kang , Xin, Chen , Wenyin, Kang, Jian. (2019). “Art in the Age of Social Media: Interaction Behavior Analysis of Instagram Art Accounts”. Informatics, 6(4), 2-19.
Krauss, Rosalind. (1986). **The Originality of the Avant-Garde and Other Modernist Myths**. Massachusetts: The MIT Press Cambrige.
Seabra, F. (2021). Art on Instagram : the impact of art-related content on followers’ and artists´self perception of creativity. Universidade Católica Portuguesa.

ج/ پایگاه‌های اینترنتی

URL1: https://en.wikipedia.org/wiki/ Bonaventura_Berlinghieri
(visited on Jun 14, 2023. 20:40)
URL2: https://en.wikipedia.org/wiki/Giotto
(visited on Jun 14, 2023. 20:10)
URL3: https://en.wikipedia.org/wiki/Mona_Lisa
(visited on Jun 14, 2023. 21:16)

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

URL4: https://www.artnews.com/art-news/artists/a-hole-beyond-measure-anish-kapoor-on-his-watery-new-descension-and-the-intersection-of-meaning-and-not-meaning-8396
(visited on Jun 2, 2023. 14:15)
URL5: https://robbreport.com/shelter/art-collectibles/van-gogh-exhibition-indianapolis-museum-1234573653/
(visited on Jun 4, 2023. 22:21)
URL6: https://www.yourcoffeebreak.co.uk/lifestyle/26338776152/art-for-likes-how-social-media-is-affecting-artists/
(visited on Nov 20, 2023. 20:17)
URL7: https://tylerxhobbs.com/essays/2020/social-media
(visited on Jun 20, 2023. 18:54)
URL8: Cantterbury AI. (2020, November 18). Retrieved from AI in Art: https://canterbury.ai/ai-in-art/
(visited on Jun 16, 2023. 10:30)
URL9: https://interestingengineering.com/culture/what-is-ai-generated-art
(visited on Jun 16, 2023. 9:20)
URL10:https://en.wikipedia.org/wiki/Edmond_de_Belamy#/media/File:Edmond_de_Belamy.png
(visited on Jun 12, 2023. 19:30)
URL11: https://www.sothebys.com/en/articles/artificial-intelligence-and-the-art-of-mario-klingemann
(visited on Jun 12, 2023. 19:56)
URL12: https://bootcamp.uxdesign.cc/why-some-artists-see-ai-generated-art-as-a-threat-to-their-livelihood-f4634b24a5ce
(visited on Jun 13, 2023. 16:33)
URL13: https://binaryfork.com/midjourney-5763/
(visited on Jun 13, 2023. 18:42)
URL14: https://binaryfork.com/midjourney-5763/
(visited on Jun 13, 2023. 18:59)
URL15: Hamilton, John. (2020, Mar 20). study.com. Retrieved from History of Contemporary Art: https://study.com/learn/lesson/contemporary-art-definition-stylesbexamples.html#:~:text=Four%20of%20the%20most%20celebrated,always%20having%20a%20specific%20subject
(visited on Jun 14, 2023. 17:17)
URL16: https://www.eden-gallery.com/artwork/angelo-accardi-i-want-to-take-a-ride
(visited on Jun 15, 2023. 23:17)
URL17: https://www.eden-gallery.com/artwork/gal-yosef-duck-with-a-pearl-earring
(visited on Jun 15, 2023. 23:19)
URL18: https://www.eden-gallery.com/artwork/dorit-levinstein-new-love-pink-2
(visited on Jun 15, 2023. 23:22)
URL19: https://www.eden-gallery.com/news/5-things-you-didnt-know-about-gal-yosef
(visited on Jun 15, 2023. 23:27)
URL20: https://www.fashionvictress.com/2012/07/04/mbfwb-july-2012-lena-hochk-springsummer-2013/
(visited on Jun 15, 2023. 21:17)
URL21: https://www.google.com/search?q=Famous+contemporary+artists&rlz=1C1GGRV_enIR809IR809&oq=FA&gs_lcrp=EgZjaHJvbWUqDggAEEUYJxg7GIAEGIoFMg4IABBFGCcYOxiABBiKBTIGCAEQRRg5MhIIAhAuGEMYxwEY0QMYgAQYigUyDwgDEC4YQxjUAhiABBiKBTIPCAQQLhhDGNQCGIAEGIoFMgwIBRAAGEMYgAQYigUyDAgGEC4YQxiABBiKBTINCAcQLhjHARjRAxiABDIHCAgQABiABDIHCAkQLhiABNIBCTMzOTRqMGoxNagCALACAA&sourceid=chrome&ie=UTF-8
(visited on Jun 15, 2023. 00:03)
URL22: https://www.carolspruill.com/blog/2018/2/22/consistence-versus-originality
(visited on Nov 22, 2023. 21:43)

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]

Negation of Originality in Contemporary Art

Shakila Karimi
Ph.D Candidat of Visual Arts, Faculty of Fine Arts, University of Tehran, Tehran, Iran.

(Received 17 Septembre 2023, Accepted 30 October 2023)

Abstract
Throughout history, art has undergone significant changes, artists constantly attempted for all intents and purposes push boundaries and distance themselves from traditional norms. The concept of originality in art really has evolved over time, reflecting changes in society, changing perceptions, and the desire of artists to particularly actually express individuality and challenge artistic conventions in a sort of very big way. The purpose of this article is to for all intents and purposes generally examine how the concept of authenticity mostly specifically has changed today, and explore the reasons for the kind of denial of authenticity in actually contemporary art and its relevance to the art world, which literally specifically is quite significant. The research question definitely is what factors are influencing today''\'s actually kind of denial of authenticity in a very pretty major way, really contrary to popular belief. The research essentially is qualitative in nature, employing descriptive analytical research methods based on library and electronic data, or so they particularly thought in a particularly big way. The conclusion of the study literally for all intents and purposes is that the particularly particularly denial of originality in pretty generally contemporary art essentially basically is a actually complex issue influenced by actually many factors, which mostly really is quite significant in a big way. Commercialization of art, dominance of some art movements, impact of actually really social media, artificial intelligence, globalization of art, expansion of art exhibitions and biennales, commercialization of art education, prevalence of art theft, lack of funding, support for artists or the fairly kind of wider presence of a actually particular artist. In the realm of fame, it for the most part for the most part is one of the factors leading to the generally denial of originality in contemporary art, or so they really actually thought.

Keywords:
Originality, Negation of originality, Contemporary art, Virtual space, Technology era.

[Downloaded from art-studies.ir on 2026-11-03]